

Galgóc és Vidéke

társadalmi és gazdasági hetilap.

Megjelen minden szombaton reggel, német és tót melléklettel.

Előfizetési ár:		Felelős szerkesztő:	Előfizetési díjak, hirdetések, valamint a lap szellemi részét
Egész évre	10 kor.	ÁMON VILMOS	érdeklő közlemények, a lap szerkesztőségéhez intézendők.—
Fél évre	5 kor.	Társzerkesztő:	Kéziratokat nem adunk vissza.—Levéltre válaszolunk, ha válasz-
Negyed évre	2 kor. 50	PÁZMÁNY SÁNDOR	bélyeg van mellékelve.
Egyes szám ára 20 fillér.		Kiadótulajdonos:	
Vidéki előfizetők postaköltséget nem fizetnek.		TÖRÖK GYULA	

Társadalom.

Az ember egy társaságot kedvelő individuum.—

Nem szeret egyedül élni.—A biblia tanúsága szerint Ádám is elunta magát a paradicsomban s az Ur kénytelen volt egyik oldalbordáját Évára váltani. Így azután gyarapodni kezdett az emberiség. Az egyén maga köré vonva egyeseket, megalapította a családot.—

A család tagok folyton egymás körében voltak, ismerték egymásnak minden gondolatait, következésképpen hamarosan ráuntak az egyhangú körre.—Keresték a változatosságot.

Kutattak a míg más családra akadtak a hol más volt az életmód, más a foglalkozás,—ergo más a gondolkodás is.

Más családból vettek feleséget, mi által az egyes családok egymással szoros összeköttetésbe jöttek.—

Igy alakult eredetileg az egyénből a család, családból a társadalom, társadalomból az állam.

Azóta természetesen sokat változtak

a viszonyok. Az emberiség úgy erényekben mint hibákban gyarapodott.

Bábel óta ezerszer hasonlott meg egymással. Testvér nemzetek elváltak.—

Az országok lakóssai kasztokra osztottak. Az ember veleszületett hiúsága, magával ragadta az egyént s a természet ösztökélte, hogy nagyra vágyó álmaiban embertársai fölé képzelje magát.

A kiknek sikerült egy magasabb polcot elérni, azok elsáncolták magukat és arra törekedtek, hogy a vagyonban vagy rangban alattuk álló ne közeledhesék hozzájuk.—

Igy alakultak az egyes kasztok.— Sokszor igazságos, illetőleg természetes, de nagyon sokszor helytelen alapokon. Mert hogy a bensőbb társadalmi élet nem egyesítheti magában a nevelés, gondolkodás, életmód, vagy a körülmények folytán különféle képen érző csoportok összességét, az magától értetődik, de viszont megköveteli az egészséges társadalmi élet lehetősége azt, hogy azok az elemek, akik a mindennapi élet mozgalmában egymás-

ra vannak utalva és a kik intelligenciájuknál fogva hivatva vannak arra, hogy a képzettségben alattuk állóknak segítségére legyenek; összetartsanak akkor is, a midőn valami fontosabb körülmény nem kívánja azt, hogy ez az összetartás érvényesíthetők.—

Ha azután ez az összetartás a békeséges, nyugodt időkben összeforr és megedződött, akkor nyugodtan fogunk tekinteni az elé az idő elé, a mikor a jótékonysági vagy hazafias dolgok megkívánják, hogy annak az osztálynak, a melynek ugyan érve van, de képessége hiányzik a dolgok helyes megítélésére, segítségére siessünk, és őket a helyes útra vezessük.—

Nálunk ez a társadalmi kapocs nem laza, nem is hiányos, mert egész őszintén megvallva nem is létezik.—

Pedig ez kérem öreg hiba — Az egészséges társadalmi élet igen üdvös dolog, első sorban azokra, akik abban a társadalmi életben részt vesznek. — Ha megfigyeljük, látni fogjuk azt, hogy a leg-

A „Galgóc és Vidéke“ eredeti tárcaja.

Barometer és viharágyu.

Egy kis családi perpatvar előzte meg azt, hogy nagy nehezen két napi szabadságot kaptam. Már t. i. olyan szabadságot a melyet az asszony szokott adni az urának.

Meg van szabva az útirány; az elfogyasztható bormennyiségnek a maximuma. Hát ez volna a mit szabad, de csak ezután jön az a mit nem szabad megcsелеkedni. Mert ha az ember a házból távozik, pláne mikor az éjszakai kimaradások is beleértetődnek, akkor nagyon szigorú parancsot szokott ám magával vinni. Nálam legalább így áll a dolog.—

Egy idegen fehéréselédre ránézni egy csinos szobalánynak az arcát megcsipni vagy uram bocsá valami kalandra csak gondolni is Nem, ezt nem merném megtenni.

Ugy esett a dolog, hogy szeptember végén az egész asztaltársaságunk elhatározta, hogy elmegyünk a Miska barátunknak a névnapját megünnepelni. Miskának van egy gyöngéje. Veszett módon szeret szőlőt ültetni. Külömben ez könnyen megmagyarázható.— Nem ért hozzá.—

Benne van már az ember természetében,

hogy a saját becsületes mesterségét—a mihez ért—fölváltja egy olyannal a mihez egyáltalán nem is konyit. — Így a mi Miskánk is ezelőtt négy esztendővel egy száz holdas homokot vásárolt.—Beültette az egészet jófajta amerikai szőlővel, épített rá lakóházat, présházat, vinczellérlakot, külön palotát az üres hordóknak, egy másikat a mustnak.—

Bora még nincs, de ha lesz, annak is fog biztosan egy palotát emelni. Hanem hogy a borát soha el nem adja, az is bizonyos. Nagyon büszke rá, azt pedig nem fizetik meg.

Csak az tetszik nekem, hogy mióta a szőlője termésbe kezd jönni, feltűnően ideges. Tele van a feje kis apró bestiákkal.—Hol valami gombát—hol valami kukacot, némelykor meg legyet, csigát, meg még a jó Isten tudja miféle fenevadakat emleget.—Megmutatja őket hol egészbe lerajzolva, hol meg különféle szelvényformába, a mint keresztben, vagy hosszában vágta fel azokat.—No hát erre a sok beszédre határozottuk el, hogy megnézzük az ő menaszériáját, meg a birtokát. Fölzihelődött hát az egész asztaltársaság és kirándultunk Csengére.

A felkelő nap első sugarai megaranyozták az egész tájat s a szőlő levelekre üledő harmatcseppek mindmegannyi kristály prizma törték meg a rájuk vetődő biboros suga-

rat. Mi a kik nem igen szoktuk megelőzni a természet ébredését, tele tudóval szívtuk a balzsamos reggeli levegőt és nagy érdeklődéssel szemlélgettük a katonás rendben sorakozó haragos zöld szőlős táblákat.

A szőlő nagy része beérett már, a többi meg olyan érófélbe volt. Gyönyörű termés ígérkezett. Valamennyien irigykedve néztünk a mi Miska barátunkra.—Hanem egybe nagyon csalódtunk. Kutattunk u. i. azokból a szőlőt pusztító kis szörnyetegekből egy—egy példány után, de megnyugodtunk abban, hogy azok csak a Miska fejében vannak elzárva.—

Sorra vettük azután az épületeket s az azokban felhalmozott eszközöket.

Nekem két csodálatos instrumentumon akadt meg a szemem. A barométeren meg a viharágyún No hát mondhatom mindakettő tökéletlen szerszám. Ezek a szegény falusi emberek rá bizzák az idő csinálást arra az óra kinézésű barométerumra, azután szentül megvannak győződve arról, hogy ha az a mutató az eső felé mozog, hát vagy előbb, vagy utóbb, de egyszer mégis csapadék várható No hát nekem ennél sokkal megbízhatóbb instrumentumom van.—Az—tetszik tudni—egy olyan családi, szűkebb körű barometer.

kisobb társaságokban is szőnyegre kerülnek olyan dolgok, a melyek elég alkalmasak volnának arra, hogy általánosságban pertraktáltassanak. — Mennyivel tágabb tere van egy nagy társaságnak, a hol különféle készültségű, különféle foglalkozású emberek kerülnek össze, a kiknek mindenike tudna egy—egy téglát lerakni abba az alapépítménybe a melynek erején lassanként emelkednék az az épület, a hová szorgalommal és tudással összehordhatnók mindama kincseket, a melyek nemcsak magunknak, hanem mindannyiunknak hasznára lehetnek.

Kellő jóindulattal—azt hiszem—igen könnyű módon elérhetnők azt, hogy épen úgy, a mint más sokkal kissebb városok, módot találjunk arra, hogy társadalmi életünket élénkítsük.

Sokkal kissebb helyeken mint a milyen Galgóc, csaknem havonta tartanak egy—egy műkedvelői előadást, más-kor egy mulatságos, vagy gazdasági felolvasást; rendeznek jótékony célú hangversenyeket, szóval minden módot kihasználnak arra, hogy a társaságot együtt tartsák. —

Miért ne lehetne ezt épen csak nálunk megkísérteni?

Nem kellene hozzá egyéb, mint néhány olyan egyének a kezdeményezése a kik társadalmi állásuknál fogva hivattáknak arra, hogy az egészséges társadalmi élet megteremtésének alapvetői legyenek.

És ha ezek az egyének társadalmi életünk sorvadó ereit gyors keringésbe hozták, meglehetnek győződve arról, hogy kivívták maguknak azt, a minél szebbet egy nemes lélek nem is kívánhat magának; a köztiszteletet, őszinte ragaszkodást és örökös hálát. (a v.)

Csalhatatlan

Ha az én öregem homloka ránczba húzódik, szeméi egyet villanak, akkor nem kell sokat várni. Készen van a vihar.—Ha ehhez még hozzájárul, hogy gyorsan felugrik helyéből,—a konyha felé tart, akkor biztos a csapadék. S az a csapadék meglehetősen állandó szokott lenni—három nap mulva is meg látszik a nyoma a cseléd arcán. Ha tudnám, hogy valamelyik gazdának szívességét teszek vele ezt a megbízható időjóst ólesó áron eladnám (de megne tudja ám ezt mert abból már nem vihar, de Sodoma pusztulása lenne.)

Ni ni a viharágyuról meg már majd elejtkeztem. Ez a barometernek a kritikusa. — Ha a barométer esőt, zivatart mutat, beleszólám a dologba és foszlányokra tépi a kis barometrum viharos reményeit. No de azért a vihar ágyu se tökéletes találmány. A szabad ég alatt még csak megjárja.

De mi hasznom van nekem abból? Életem legboldogabb napja az lesz, ha megtudom hogy föltalálták a családí viharágyút.— Rög-tön rendelek belőle tiz nem husz darabot;— az talán elég lesz hogy az én barometeremet is lefőzze.

Mumus

Egy bucsúestély.

E hó 16-án a galgóczi kaszinó bucsúestélyt rendezett abból az alkalomból, hogy *Panghy Ignác*, a ki hosszú időt töltött közöttünk, járásbíróvá történt kinevezetése folytán távozik tőlünk. Ebben a bucsúzó estélyben nem egy formalitást, nem is tisztán egy kegyeletes ünnepélyt, hanem egyben egy igen kellemes elvi jelentőségű eseményt láthatunk.

Láthatjuk azt, hogy a galgóczi kaszinó beléletében meg van az a meleg vonás, a mely képesíti ezt az egyesületet arra, hogy tagjai között az összetartást és ebből kifolyólag az egyöntetű közös működést istápolni tudja.

Panghy egyike azoknak, a kik igazán méltók arra, hogy a közbecsülés és közszereket tárgyai legyenek.

Mint hivatalnok lelkiismeretessége és pontossága, valamint nagy jogi képzettsége miatt általános becsülésben részesült.

Mint embert mindenki szerette.— Ellen-sége nem is lehetett.—Kedélyes jó barát, nemesen gondolkodó tösgyökeres magyar honpolgár.—

Galgóc ügyei iránt mindig a legnagyobb érdeklődéssel viseltetett, a mi mai lapunk „Csarnok” rovatában is látható, a hol megkezdettük annak a felolvasásnak a leírását, a melyet ő a legutolsó Szilveszter esti kaszinó estélyen tartott.

* * *

A kaszinó terme egészen megtelt helybeli és vidéki vendégekkel, a kik mindannyian magukkal hozták az igaz meleg szeretetet, és baráti ragaszkodás érzését.—Az első felköszöntőt *Polányi József* mint házigazda tartotta, a ki után *Sándor Géza* járásbíró emelt poharat.—Mindketten a távozó érdemeit méltatva, az egész város és vidék sajnálkozásának adtak kifejezést a közkedvelt bíró távozása fölött.—A kedélyes bucsúzóest, csak a hajnal hasadásával ért véget.—

Mi is szívből mondunk „Isten hozzád”-ot és kívánjuk, hogy *Panghyt* a távolság ne válassza el tőlünk, hanem maradjon velünk a visszaemlékezés kellemes érzésében épen úgy, mint a hogy mi ő vele maradunk.— (sz)

HIREK.

(Beiktatási ünnepély.) Abból az alkalomból, hogy a galgóczi járás főszolgabírája, *Frideczky Timoth* hivatalát átvette, tisztelői és barátai nagyszabású ünnepélyt rendeznek ma este 8 órakor a nagyvendéglő dísztermében. — Igaz szívvél és őszinte örömmel esatlakozunk mi is ehhez az ünnepélyhez, mert *Frideczky* felé az egész járás a legnagyobb bizalommal tekint és eddigi rövid működése is igazolja azt a népszerűséget, a melyben mindig része volt.—

(Gr. Erdődyék itthon.) Örömmel vettük azt az értesítést, hogy az Erdődy grófok hosszabb tartózkodásra galgóczi kastélyukba érkeztek.—

Bár minél gyakrabban mondhatnók ezt, mert akkor bizonyára nagy előnyök hárulnának városunkra.—

(A kis hamis.) A magas „Alkotmány” kegyes volt lapunk első számát érszrevenni és ahhoz a következő megjegyzést fűzi: „Galgóc és Vidéke” czímmel új hetilap indult meg magyar, német és tót nyelven.—Politizálni nem politizál, *ellenben* tót szövegű beköszöntőt „Dicsértessék a Jézus Krisztus”-sal kezdi, magyar nyelvű tárczájában pedig egy házasságtörési historiával igyekszik előfizetőit mű-

velni.—

Az „Alkotmány” bácsi szerint a vidékünk tót lakóinak üdvözlési módja, úgy látszik politika.

A tárczában meg nem szereti az őszinte hangokat.—Házasságtörés ugyan nem fordult elő benne, de ha előjött volna is, a tárgy mégis csak az életből volt merítve.—Külömben lásd: Putifárné.—Az „Alkotmány”-nak meg azt mondom: Jó lesz nem emelgetni a viganót kis hamis, mert kilátszik a . . . lóláb.

(Merénylet egy plebános ellen.) Jabloniczon a napokban merényletet követtek el *Zsekó Károly* ottani plebános ellen — Este ugyanis az ablakon keresztül szobájába lőtek. Szerenésére épen abban a pillanatban kelt fel helyéből és a szoba másik részébe indult.— Ennek köszönheti, hogy a gyilkos golyó elkerülte—A tettest nyomozzák, de még nem sikerült elfogni.

(A lipótvári vasúti állomás kibővítése.) Galgóc város lakóinak kezdeményezésére, az egész környék lakosága hozzájárult, hogy a m. kir. kereskedelmügyi ministeriumhoz egy kérvényt nyújtsanak be, a lipótvári vasúti állomás kiépítése, illetve annak a nagy forgalom arányában történő kibővítése iránt.—

Valóban hatványozott ázsiai állapot az, hogy a m. á. v. legfőbb vonalán fekvő és napi 28 személy vonattal bíró elágazási és étkező állomás, egyetlen egy kis szobával rendelkezik, a mi talán egy mucsai állomáson megfelelő volna, de Lipótvárnak legalább és huszszor olyan nagy helyiségre volna szüksége.—

Külömben biztos értesítést vettünk, hogy az 1903 évi költségvetésben ez a tétel is szerepel.

Első sorban—állítólag—modern és kényelmes felvételi épület, diszes vendéglő, vilamos világítás és biztosító berendezés fog létesíteni.—

A megfelelő terveken már dolgoznak, de hogy azután az egész nem fog e csupán mint írott malaszt a papíron fentregeni, azt majd csak a jövő, no meg a m. á. v. gondoskodása fogja megmutatni.

(Iskola látogatás.) *Walter Gyula* esztergomi kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő 18-án a helybeli róm. kath. népiskolát látogatta meg—Reméljük, hogy ez a látogatás összefüggésben van azokkal a közrend és közegészségellenes állapotokkal, a melyek az itteni népiskolát inkább egy közveszélyes ragályfészekké, mint egy közművelődési intézménnyé teszik.—

Legközelebb majd bővebben is foglalkozunk a dologgal, mert akkor, a midőn a törvény az iskolakötelezettséget elrendelte, kimondotta azt is, hogy az iskolák mennyi tanuló fogadhatnak be az x vagy y nagyságú termekbe.—Az iskola külömben nem csupán a léleknek, hanem talán a testnek az ápolására is volna szentelve.

Külömben a mint értesülünk, a főtanfelügyelő úr kilátásba helyezett mindent, a mi ezeket a tarthatatlan állapotokat megszünteti

(Hímzéskiállítás és ingyenes tanfolyam.) A *Singer Co* varrógép részvénytársaság e hó 16-tól kezdődőleg egy igen diszes és művészi munkákból álló kiállítást mutat be városunkban.—

Valóban érdemes megtekinteni, hogy a női kézimunkák mindmegannyi válfaja, milyen művészi kivitelben készül az ördöngös *Singer* masina segítségével.—A brokát, ajour, áttört minták, a csipkekötés, tüftetés, monogram hímzés, applicatiós munkák, sima és domborhímzés remek példányait láthatjuk a kiállításon.— De ezen kívül két héten át a részvénytársaság egy bájos tisztviselője ingyen oktatásban részesíti azokat a hölgyeket, kik ezeket a szép munkákat elsajátítani akarják, a mit külömben melegen ajánlhatunk.—

(Széngázmérgezés.) *Vitteniz* községben e hó 15-én virradóra két holttestre akadtak a kik az ottani izraelita hitközség által, az átutazók ingyenes lakohelyeül fenntartott

szobában heverték. *Tapp Baruch* és *Feldmahr Janka* szerencsétlen koldusok voltak a halottak, a kik 14-én este jól bepálinkáztak, azután bevonultak a szobába és alaposan befűtöttek. A pálinka azután elnyomta őket és szívták magukba, — a füstölő kályhából — a halált.

Dr. Chrenóczy Nagy Béla járási orvos felboncolva a holttesteket szénegázmérgezést állapított meg.

(Gyujtogatás.) E hó 15-én délután 2 órakor *Sessler Benő* salgócskai gazdaságában egy óriási szalmakazal égett le, a mi az itteni szük szalmatermés után egy nagy gazdaságra valószínű csapás, még akkor is, ha a szalma értéke a biztosítási összegén megterül. — 16-án ugyancsak *Sesslernek* egy pajtája égett le és így kára 6—8000 koronára tehető. Minthogy e tüzek két egymást követő napon belül történtek egy és ugyanazon tulajdonosnál, nagyon alaposnak látszik az a vélemény, hogy a tüzeket gyujtogatás okozta.

Salgócskán már többször tettek lépéseket arra nézve, hogy — tekintettel a vidéken sürűn előforduló lopásokra — csendőrséget kapjanak, de kívánságuk mindeddig nem teljesedett. — Pedig, azt hisszük, hogy a személy és vagyonbiztonság megóvása érdekében igen fontos az, hogy minden óvó intézkedés a legmesszebb menő áldozatok árán is megté tessék.

(Tűz.) *Goldman Zsigmond* Kovács u. háza csütörtökön éjjel leégett. A tűz oly gyorsan terjedt, hogy a családnak az ablakon kellett menekülnie.

A tűz a padláson, a kémény közelében támadt, amennyiben az egész épület igen szegényes rozoga, nagyon is valószínű, hogy a tűz a kéményből eredhetett.

Még két szekere és összes szalmája leégett s ez annyival is inkább sújtja a szegény embereket, mert a szalma biztosítva nem volt.

(Összeégett pénzügyőr.) Szerdán este *Lelkes Alfonz* helybeli pénzügyőr nyugodtan végezte írásbeli munkáját. — Egy társa ugyanannál az asztalnál teát főzött. Az égő szeszlámpa mellett egy edénybe spirituszt akart önteni, a mi egyszerre lángot fogott és a léghuzam folytán *Lelkes* arcába csapódott. — A szerencsétlen embert arcán és kezén súlyos égési sebekkel a nyitrai kórházba szállították.

Kiadó lakás. Új utcában ifj. Sztrniszkó József házában egy, két utcai, egy udvari szoba, konyha és éléskamra stb. álló lakás április hó 1-től kiadó.

Piaczi árak.

Rozs klg. 15.70, bab klg. 13, kendermag klg. 24, kukorica klg. 12, burgonya klg. 3. — Tyuk párja 1 k. 60 fill.-től 3 kor.-ig; fiatal kecske drbja 2 kor.-tól 2 kor. 40 fill.-ig; zsop szalma 1 kéve 48 fillér; sertés eleven klg. 66 fillér.

CSARNOK.

Adatok

Galgóc város ethnografiájához.

Irta **Panghy Ignác.**

Város szerzte lépten nyomon hallok a panaszokat az idegen forgalom csökkenéséről; panaszkodnak a bérkocsisok, hogy fogataik üresen járnak ki a vasuti állomásokra, jajveszkelnek a vendéglősök, hogy szobáik üresen állanak és szidják a szerencsétlen vasuti politikát, mely a személy fogalmat állítólag városunktól eltereli —

Sajnos a dolog igaz, de nem a vasútban van a hiba. —

Nem a vasut az oka idegen forgalmunk csökkenésének, mert hiszen a vasut a mint elviheti, úgy el is hozhatja hozzánk az idegent, hanem mi magunk vagyunk okai, annak midőn semmit sem teszünk abban az irányban, hogy magunkat a művelt világgal magásmertessük.

Bir-e tudomással az idegen arról a fenséges panorámáról melyet a bérkoszosztorúta vágvolgye nyújt. A várhegyi kilátásról, a mely felséges királyunkat is bámulatba ejtette? Bir-e tudomással az idegen a péteri fensik balzamos levegőjéről s a „slivova dolina“ üdítő hűvösségéről, mely enyhet ad a kanikula perzselő hevében?

Mondjuk ki őszintén, hogy nem bir, mert ha birna, az üdülést kereső közönség Tátra magas bércei helyett bizonytalán a veszélytelenebb „slivova dolina“ mélyeit keresné fel. —

Alig van már számbavehető város a continensen, mely monografiáját és ethnografiáját meg nem íratta es közzé nem tette volna, csak mi vagyunk e téren hátra, bár egyebekben városunk a korral való haladást mindenkoron szem előtt tartotta, a mint azt utazóinknak kivilágítása és hasonló arányokban történt kövezése is tanusítja.

Nem vádoló e mulasztásért senkit, tudom, hogy a városunkat ért elemi csapások, tűz, árvíz, jégeső és a szabadválasztások következtében beállott súlyos pénzügyi válságok megrontották polgáraink vagyoni helyzetét, csökkentették városi bevételeinket elannyira, hogy nagyobb szabású ethnografiai mű létesítése könnyen felbillenthetné városunk pénzügyi mérlegét, de kénytelen vagyok konstatálni, hogy a kor színvonalán álló városi ethnografiai mű hiánya miatt szeretett városunk erkölcsi reputációja már is csorbát szenvedett.

Ezt a csorbát rajta a Pallas magyar Lexicon utította.

Ez a könyv, mely például Kassa, Pécs és más provinciális városoknak főlíansokat szentel, városunkról alig néhány sorban emlékszik meg töredékszerű ismertetéssel csupán

vázlatos képét adva annak, azt is valótlan adatokkal eltorzítva.

Ezen képet igyekszem én ethnografiai és monografiai adataimmal részint kiigazítani, részint kiegészíteni, nehogy az ismeretleneket valódi mivoltunk iránt megtéveszsze. —

Én a Lexicon cikkének tárgyilagosságát eleve kétségbe vontam s abban bizonyos célzatosságot véltem feltalálni, mely feltevésében nem is esalatkóztam, mert amint sikerült kipuhatólnom, a bennünket ismertető cikk, versenytársunk. a nagy nevet csupán nagyvárosi hóbortból viselő „Szombat“ város egyik szülöttjének tollából ered, a ki középkori hagyományok után indulva úgy vélte szülővárosának ügyét szolgálni, ha városunknak hírnevét és fényét a Lexicon olvasói előtt elhomályosítja. (folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

R. J. Szívesen vesszük működését. — Tessék bejönni a szerkesztőségbe. — **Asszonyka.** Az Isten szerelmére! — Ne legyen kívánsi. — Hogy ki az a Mumus és hogy néz ki? — Tudja kedves Nagysád, az a Mumus egy öles természetű, fekete bőrű, vad kinézésű szörnyeteg. — A feje mindig be van kötve, mert a fülei újnnyi hosszú szőrszállakkal vannak benőve. — Szóval nem tanácsos vele az asszonyoknak bizonyos körülmények között találkozni. — Neve talán nincs is Az őserdőkben ugyanis a kezestség még ismeretlen valami. — **B. G.** Tereziája kitűnő papirkosár töltelek **Uziris.** Még egy ilyen verset, akkor lövök.

12/1902. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a galgóczi kir. járásbíró 1901. évi V. 640. számú végzése következtében **Dr. Terstyánszky Géza** ügyvéd által képviselt **Schlesinger Adolf** javára **Grave Hugó** ellen 900 kor. — fill. s jár. erejéig 1901. évi december hó 12-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1228 kor. — fillerre becsült következő ingóságok u. m.: **lakás, butorok, lovak, kocsik** stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek galgóczi kir. járásbíró 1901. évi V. 640. számú végzése folytán 900 kor. — fill. tőkekövetelés, ennek 1901. évi október hó 11. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 97 korona 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pöstyénben** leendő eszközzésére 1902. évi marcius hó 10. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Galgóc, 1902. évi február hó 18. napján.

Biróczy Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

Singer Co. varrógép részvény-társaság

Pozsony, Lőrinczkapu-utca 10.

ez idő szerint a háziipar emelése céljából Galgócson az „Arany Szarvas“ szálló termében

Hímzéskiállításal egybekötött ingyenes hímzéstanfolyamot rendez,

melynek megtekintésére Galgóc és vidéke igen tisztelt hölgyközönségét tisztelettel meghívjuk.

Ingyenes tanfolyamunkra való szíves jelentkezéseket tantermünkbe kérjük intézni.

Teljes tisztelettel: **Singer Co. varrógép részv.-társaság.**

SZUPERFOSZFATOT**Stassfurti kainitot**

szavatolt 12.4% tiszta káli 23-24% kénsavaskáli tartalommal.

Stassfurti kálitrágyasót

szavatolt 40% tiszta káli 74-76% kénsavaskáli tartalommal.

Kovasavas-kálit (dohánytrágyázásra)

továbbá mindennemű egyéb műtrágyaféléket azonkívül

Kénport (legfinomabb 78% Chancel oidium ellen)**Rézgálicot** (98-99%)

Elismert kitűnő minőségben legolcsóbban szállít a

„HUNGÁRIA“Műtrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság
Budapest, V. Fürdő-u. 8.**VOMBERG ISTVAN**

fűszer, gyarmatárú és festék-üzlete

Ferencz József-tér.

Ajánlja dísan felszerelt raktárát mindennemű fűszer-árúkból.—Liszt, kávé, cukor, tea- és minden csemegeárú, tiszta kezelés olcsó árban.

Vetemény és virágmagvak.

Empfiehlt sein reich ausgestattetes Lager, besonders Kaffee, Zucker, Mehl, Thee- und allerlei Delicatessen-Waaren. Reelle Bedienung und billige Preise.

Niederlage von sämtlichen Sämereien und Blumensamen.

Fuchs Testvérek

vaskereskedése az arany kaszához

Gazdasági gépek és eszközök teljes konyha berendezések. Email főző edények. Pincze gazdasági cikkek és minden e szakba vágó árú nagy raktára.—

Eisenhandlung zur „Goldenen Sense“

Halten verschiedene landwirtschaftliche Maschinen lagernd, so auch vollständige Kücheneinrichtungen.

Grosse Auswahl in Emailgeschirre u. zur Kellerwirtschaft gehörigen Artikeln.**Feldbahngeleise**

Fast ganz neues, 300 Meter lauffendes Geleis mit Eisenkipwagen und Holzplatteauwagen, preiswürdig aufgegeben bei

Salvendy's Nachfolger
Galgóc.Tanoncz felvétetik
Szold Jakabnál.**Wertheimer Ignác**

Ferencz József-tér

Fűszer, gyarmatárú és csemegekereskedésenagyban és kicsinyben **vetemény és virágmagvak.**

Festék árú tea, rum, likör, cognac stb. nagy raktáron.—

Spezereien, Colonialwaren- und Delicatessen in Grossen und Detail

Sämtliche Sämereien und Blumensamen. Farbmateriale, Thee, Rum, Liköre, Cognac u. s. w. in grosser Auswahl.

HOFFMANN PÁL

Mészáros és hentes üzlete

Ferencz József tér

Ajánlja kitűnő prágai módon készített sonkát Egy kl. ára nyersen füstölve 1 kor. 60 fillér. — főzve és kicsinyben kimérve klj 3 kor.-tól 4 kor. ig.

Selcher und Fleischauer.

Empfiehlt besonders seine nach Prager Art zubereiteten Schinken.

Rohe Schinken per Ko. 1 Krone 60 Heller

Gekocht in Detail per Ko. von 3 Kr.

bis 4 Kronen.

Legolcsóbb

Legüdvösebb

Anker

életbiztosító — társaság

Legelőnyösebb föltételek mellett

köt biztosításokat ember életére

Életbiztosításokra a legolcsóbb, ta-

rifája van. Az **Anker** részére Galgó-czon **csakis Hercz Gyula** úrnál lehet

biztosítani.

Belföldi

Intézet

Nagy raktár női kézimunkák

és a hozzá tartozó

anyagokból.

Reiss Fülöp fiókja,
Rőfös áru
férfi és női
divatszövetek.
Piperecikkek.
Elvünk: Kis haszon, nagy forgalom.**Nagy sirkő raktár**

Sirkőveket mindig raktáron tartok a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig a legolcsóbb árban. Sirkő megrendelések és mindennemű vésések a legrövidebb idő alatt fogantatottak.

Grosse Niederlage an Grabsteinen.

Allerlei Sorten in beliebiger Ausführung, mit billigen Preisen. Auch Grawuren werden schnellstens ausgeführt.

GOLDSTEIN ISIDOR

Lehel utca

REIS SIMON**Bádogos üzlete ferencz Jozsef tér**

Raktáron tart mindennemű a háztartáshoz szükséges bádog edényeket. Fürdő kádak a legolcsóbb áron. Elvállalja tető csatornák készítését és háztetők burkolását valamint minden más bádogos munkát.

Spengler, Lagernd alle Grössen und Sorten Blechgeschirre, Gieskannen u. s. w. Billige Bezugsquelle von Badewannen und einschlägigen Baumaterial.

Übernimmt auch alle andern Facharbeiten billig und schnell.

Férfi szabó üzlet

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe dús raktáromat angol és skót szövetekben. A legjutányosabb árban készítek a legújabb divatu szabással mindenféle férfi öltönyöket.

BERGMANN SIMON

Kovács utca

Herren Schneider

Bechre mich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, dass ich alle Sorten englische und Brünner Stoffe am Lager halte, und Herren soauch Knabenkleider nach neuester Façon nach Mass verfertige.

Hochachtungsvoll

SIMON BERGMANN**Család-, dísz- és fa-kasetták**

(levélpapiros borítékkal)

helyszüke miatt tetemesen leszállított áron kaphatók

Szold Jakab-nál**SCHNEIDMESSER MIKSA**

Esküdt becselő.

A nagy áru készlet miatt mélyen leszállított áron ad **arany, ezüst ékszereket, evő eszközöket, china és alpacia árúkat.** Mindennemű optikai cikkek szemüvegek, szesz-bormustfok mérők. Mérlegek raktáron tartatnak. **törött aranyat és ezüstöt** napi áron veszek vagy becsérek. A nálam vásárolt órákért és javításokért **két évi jótállást** vállalok.

Nyom. Szold Jakabnál, Galgóczon.

Gesellschaftsleben.

Der Mensch ist ein Gesellschaftliebendes Individuum. Er lebt nicht gerne allein.—Hatte doch auch Adam Langeweile im Paradiese und der Herr war genötigt ihm aus einer seiner Rippen die Eva zu erschaffen.

So fing dann die Menschheit an sich zu vermehren.

Der einzelne Mensch zog andre an sich heran, und gründete eine Familie. Die Familienmitglieder waren beständig im Kreise der ihrigen, sie kannten gegenseitig ihre Gedanken, demzufolge sie auch der Eintönigkeit des engen Zusammenseins sehr bald müde wurden.

Man strebte nach Abwechslung.

Sie forschten solange, bis sie andere Menschen, andere Familien vorfanden, die sich in ihrer Lebensweise sowol als in Hinsicht ihrer Beschäftigung folglich auch in ihrer Denkungsweise von jenen unterschieden.—Sie nahmen sich Weiber aus anderen Familien, wodurch sich diese gegenseitig nähernd immer enger verbanden.

So entstanden die Familien, aus den Familien die Gesellschaft, und aus der Gesellschaft entwickelte sich der Staat.

Natürlich veränderten sich seit dieser Zeit wesentlich die Verhältnisse.—Die Menschheit nahm zu, sowol an Tugenden als auch an Lastern, und war—seit Babel—tausendemale in Zwiespalt geraten. Geschwister—Nationen schieden von einander. Die Bewohner der Länder theilten sich in Klassen.

Der Mensch, hingerissen von der ihm angeborenen Eitelkeit, und dem Drange der Natur nachgebend, überliess sich seiner hochtrabenden Phantasie,—und sein ganzes Streben ging dahin, sich emporzuschwingen und seinen Mitmenschen zu überflügeln.

Diejenigen, denen es gelungen ist eine höhere Stufe zu erklimmen, die trachteten sich wohl zu verschaukeln,—um nicht von Denjenigen erreicht zu werden, über die sie sich emporzuschwingen wussten.

So entstand das Klassensystem. Die einzelnen Klassen entstanden oft auf einer richtigen oder eigentlich natürlichen Grundlage, oft aber auch auf der unrichtigsten. Denn, es

verstehet sich von selbst, dass ein eigentliches gesellschaftliches Leben solche Elemente in sich unmöglich vereinigen kann, deren Gefühle durch die Verschiedenheit der Erziehung, der Denkungsweise, Lebensweise oder anderer Umstände beeinflusst werden,—und umgekehrt, bedingt die Möglichkeit eines engeren gesellschaftlichen Lebens, dass diejenigen Elemente, die im täglichen Verkehre an einander angewiesen und durch ihre Intelligenz berufen sind, denjenigen behilflich zu sein, die ihnen in Hinsicht ihrer gesellschaftlichen Stellung nachstehen,—trachten mögen die Bande des gesellschaftlichen Zusammenlebens auch dann zu erhalten, wenn etwa wichtigere Vorkommnisse auch ein solches Zusammenhalten nicht erfordern sollten. Wenn dann diese gesellschaftliche Einigkeit in Zeiten des Friedens und der Ruhe gestählt wird,—dann können wir beruhigt jener Zeit entgegensehen, wo humanitäre oder patriotische Angelegenheiten es erfordern, dass wir derjenigen Klasse, die wol den Sinn, aber nicht die Fähigkeiten besitzt die Dinge vom richtigen Standpunkte beurteilen zu können,—wir derjenigen Klasse hilfreiche Hand bietend,—ihr den richtigen Weg weisen.

Bei uns sind diese gesellschaftlichen Bande weder locker noch mangelhaft, denn—ich gestehe es ganz offen—es gibt hier überhaupt keine.—Es ist dies ein enormer Fehler. Ein gesundes gesellschaftliches Leben ist eine sehr heilsame Sache in erster Reihe für Diejenigen, die daran beteiligt sind.

So wir es beobachten wollen, müssen wir zur Überzeugung gelangen, dass oft auch in der kleinsten Gesellschaft Dinge auf's Tapet kommen, die nur zu sehr geeignet erscheinen, um im Allgemeinen verhandelt zu werden.—

Um wie viel mehr Stoff bietet sich einer grossen Gesellschaft, deren Mitglieder verschiedener Befähigung und verschiedenen Berufes,—jeder Einzelne den Grundstein niederlegen könnte zum Aufbau desjenigen Gebäudes, welches sich über dem festen Grundbaue erheben müsste,—in welches Gebäude wir durch unsern Fleiss und durch unser Wissen alle diejenigen Schätze aufhäufen wollten, die nicht nur uns, sondern jedem von uns von grossen Nutzen sein müssten.

Durch den guten Willen—denke ich—wäre es nicht schwer ein Mittel zu finden, um ähnlich wie in anderen kleinen Städten, unser

gesellschaftliches Leben lebhafter zu gestalten

In vielen, bedeutend kleineren Städten als es unser Galgóc ist, wird fast jeden Monat eine Dilettanten-Vorstellung gehalten, es werden zu wohlthätigen Zwecken Concerte gegeben, wol auch Vorlesungen gehalten,—mit einem Worte, es wird alles aufgeboten, um die Gesellschaft im Ganzen zu erhalten.

Warum könnte diess nicht auch bei uns versucht werden.

Es gehörten hiezu blos Einige, die den Anfang machten, und die, vermöge ihrer gesellschaftlichen Stellung zur Gründung eines gesunden gesellschaftlichen Lebens berufen wären.

Und sollte es ihnen gelingen unser Gesellschaftsleben wieder zu neuem Leben zu erwecken, so dürften sie überzeugt sein sich dassjenige errungen zu haben, dessen Besitz jedermann mit Genugthuung erfüllt,—die ewige Dankbarkeit. (a. v.)

Wochenbericht.

(Oberstuhlrichter-Installation.) Anlässlich der Übernahme des Stuhlrichter-Amtes durch Herrn Oberstuhlrichter Timotheus v. Friedecky bereiten ihm zu Ehren seine Freunde und Anhänger für heute Abend ein grosses Bankett vor.—Mit aufrichtigem Herzen und wahrer Freude schliessen auch wir uns dieser Feierlichkeit an, und Jedermann unseres Bezirkes sieht mit der grössten Zuversicht dem Wirken unseres neuerwählten Oberstuhlrichters entgegen, und schon die kurze Zeit, während welcher er hier sein Amt bekleidet, bestätigt die grosse Popularität, deren er sich stets zu erfreuen hatte.

(Erweiterung des Lipótvárer Bahnhofes.) Auf Anregen der galgócer Einwohnerschaft schloss sich auch die ganze Umgebung an, um an das kön. ung. Handelsministerium eine Petition behuf der Erweiterung resp. des Ausbaues des Lipótvárer Bahnhofes einzureichen.

Es sind wahrhaftig traurige Zustände, dass auf einer Hauptlinie der kön. ung. Staatsbahn befindliche Station, wo ein täglicher Verkehr von 28 Personen-Zügen nach mehreren Richtungen besteht, und als Bahnrestaurations-blos ein kleines Zimmer als Speisezimmer zur Verfügung steht,—wo doch bei einer wie es die Lipótvárer ist, bedeutend grössere Räumlichkeiten erforderlich wären.—

Galgócer Spaziergänge

Die Spaziergänge auf dem Trottoir werden besonders an Sonnabenden und Sonntagen dem pótlék zahlenden Publikum durch die nichtzahlenden Backfischlein „höhere Bürgertöchter“ und niedere dienende Klasse verleidet. Dennoch! Wohl bekomm's ihnen. Seien wir Demokraten in praxi, wenn wir auch über die Randsteine heraus gedrängt werden und unser blank gepntztes Schuhwerk und säuberlich gefegtes, federnreines Habit darunter leidet. Wir Demokraten sind ja im Reichstage schon durch eine Parthei vertreten, die sich um ihre eigene Achse dreht, die wie ein Mann zusammenhält, einzig in ihrer Art ist. Desavouiren wir sie nicht durch unsere, Andern trottoirmisshingönnende Gesinnung.

Wohl stünde es nicht mit unsern demokratischen Prinzipien im Widerspruche, wenn wir das für unsere Steuerkronen hergestellte Trottoir auch zu jeder Zeit benützen könnten, was der Fall sein könnte wenn unsere liebe weibliche jüngste Jugend nicht in einer 7—8 gliedrigen Frontlinie militärisch aufmarschieren würde. Sie sind doch hier noch alle militärfrei.

Es müsste nicht gerade im Gänsemarsche—hony soit qui mal y pense—geschehen, sondern nur parweise. Auch unsere breitschultrigen agrarischen Bursche müssten nicht die Strassenübergänge in einem breiten

Halbkreise besetzt halten, sondern sich schön an der Wand halten und die Kaput tragenden Spaziergänger Revue passieren lassen und diesen ein donnerndes „Ijen Meszlini“ ins Ohr schreien. Immerhin hat der Schlenkerer dabei Gelegenheit interessante actuelle Gespräche zu belauschen und wie die Gespräche eines jungen Ehepaars, das den ersten Kindersegen erwartet sich im süssen lispelnden Tone nur um das ins Leben zu tretende Baby sich drehen, so ist G. é. V. schon gleich beim „Empfangen“ der Neuigkeit seines Entstehens zum actuellen Gespräche von tout Galgóc geworden. Und so belauschten wir folgendes kuriose Gespräch unserer zungenfertigen Backfischlein.—„Du Marcelline! Eines gefällt mir gar nicht bei unserm Blatte.“—„Was denn meine Liebe?“—„Der Name des verantwortlichen Redakteurs klingt so alttestamentarisch. Amon! Ist er kein Semite?“—„Wie naiv du nur bist. Wenn Amon ein Jude wäre, so würde er sich Amony nennen, oder hätte sich auf Graf Andrássy magyarisiert. Arme Kinder! strengen unnöthiger Weise ihr Gehirn an. Das Problem der Confession unseres wackern Redakteurs könnte man am sichersten a la Szüllö lösen. Unser demokratische Partheiführer wüsste darüber Näheres anzugeben. Dass Herr Amon sicher kein Jude ist, erhellt auch daraus dass wir ihn nie gesehen am Sabbath—Zigarren rau-

chen. Unsere Backfischlein verrathen auf ihrem Corso auch demosthenische Kraftproben.

Vielleicht vermeinen sie dadurch das Vaterland, wenn auch nicht zu retten—wieder hony so doch demselben gute Dienste zu leisten, nämlich zu magyarisieren. Denn man hört unsere wohl lautende Nationalsprache aus den redegewandten Mündchen so korrekt und accentfrei erklingen, dass man glauben möchte, man befände sich auf dem Szegediner Quai Eine erfreuliche Wahrnehmung, die das Resultat unserer pflichteifrigen Bürgerschule ist. Die Stimmen über das Erscheinen des G. é. V. lauten überhaupt günstig. Abgesehen einiger sich den stolzen Namen „Weltorgane“ vindicirenden Blätter, die von G. é. V. eine Concurrenz befürchten, hat das in u. ausländische Lesepublikum das Insleben-treten unseres Blattes freudig begrüsst.

Und wie denn nicht. Man findet darin etwas „attisches“ Salz, spannendes pikantes Feuilleton, das auf eine Art jus prima noctis sich zuspitzt. An die Nachrichtenrubrik wäre wohl die exakte Wahrheit derselben auszusetzen, einige fette Enten würden mehr Leben in dieselbe bringen. Die hiesigen Berichterstatter der hauptstädtischen Blätter könnten dies besorgen. Die löbliche Redaction des „G. é. V.“ sollte sich an dieselbe wenden. Auch die slavische Beilage zeichnet sich durch einen salbungsvollen gehobenen Ton aus, durch Predigen von Temperenzler-Moral, was

*) Horribile dictu! Ann. d. Setzers.

Wie wir von wohlunterrichteter Seite erfahren, ist diese Position bereits in's Budget für das Jahr 1903 aufgenommen worden.

Es soll — angeblich — ein, allen modernen Anforderungen entsprechendes Aufnahms-Gebäude und eine Speiselocalität aufgeführt und elektrische Beleuchtung eingeführt werden.

Wie verlautet sollte an dem Plane bereits gearbeitet werden, — doch ob es auch zur Verwirklichung kommt, darüber wird uns die Zukunft und die Fürsorge der ung. Saatsbahn belehren.

(Kohlengas-Vergiftung) In der Gemeinde Vittencz fand man den 15. d. M. früh zwei Leichen in einem Zimmer jenes Hauses, welches die dortige izr. Gemeinde als Asyl für arme Durchreisende vorbehält.

Tapf Baruch und Feldmar Johanna waren den 14. d. M. Abends dort angelangt, und nachdem sie sich vom Schnapsee etwas mehr zu Gute gethan um sich auch äusserlich zu erwärmen, den Ofen wol einheizten —

Vom genossenen Schnapsee dürrte sie der Schlaf übermannt haben, ohne den todbringenden Qualm, den sie in sich aufzogen, je zu verspüren.

Die Leichen der Unglücklichen wurden vom Kreisartzte Dr. Nagy Béla secirt, und wurde Gasvergiftung als Todesursache constatirt.

(Schul-Inspektion) Am 18. d. M. besuchte der Graner Domherr und Ober-Schulinspector Julius Walter die hiesige röm. kath. Volksschule.

gewiss sehr löblich ist. Der Journalist schreibt ja auch nicht sich, und der Prediger predigt nicht sich **) sondern seinen Lesern, beziehungsweise seinen Zuhörern. Der Prediger wird ja nicht angestellt, um sich zu predigen, sondern nur Andern. Der Notizler der slavischen Beilage, der in besorgter Weise die bevorstehende Eiskalamität ventilirt, ist auch nur wegen Selbstlosigkeit seiner Eiskonsumierenden Mitbürger besorgt. — Er für sich trinkt auch während der Hundstage nur warmen Kaffee und warme Limonade! Ad vocem Limonade. „O du mein Gott“ „Wie schwache Limonade bietet uns dieser Spaziergänger,“ werden die geehrten Leser sagen. Dabei könnten sensible Naturen sich durch meine harmlose (Warung an den Setzer; nicht hirnlose) Plauderei getroffen fühlen, könnten uns provociren. Und wir als rechter Democrat schlagen uns nicht, so wie unser wortschlagfertiger Partheführer sich nicht schlägt. Wir sind nicht einmal ein „tanbetyár“ Wir wollen nur ein *Besinger* unseres lieben Galgóc bleiben aber kein *Schlüßinger*. Apage satanas! Keine Anzüglichkeiten mehr, nur ein braver Junge bleiben. Mit Freund und Feind sich gut verhalten, wie es jetzt in der hohen Landespolitik geschieht.

Ann. d. Red. Unser Mitarbeiter hat Pech mit seinen Spaziergängen. Nicht nur die auf dem Trottoir werden ihm verleidet, auch wir müssen ihm die „Spaziergänge“ in unsern Spalten wegen Raummangel einschränken, obwohl dieselben in seinem Manuscripte noch lange nicht zu Ende sind. Für die nächste Nummer laden wir ihn hiermit wieder ein.

(** aber jeder Mensch isst (P) für sich. Ann. des localen Viczimandi Kalamburszky Viczibald.

Vermutlich ist dieser Besuch im Zusammenhange mit jenen Ordnungs- und sanitätswidrigen Zuständen, welche in dieser Schule vorherrschen, und wodurch diese eher einem Schmutzwinkel als einem kulturellen Institute gleicht.

Übrigens wollen wir uns demnächst eingehender damit fassen, denn jenes Gesetz, welches die Schulpflichtigkeit anordnet bestimmt auch zugleich das Maximum der Kinder-Anzahl, welche in einer Schulräumlichkeit von bestimmter Grösse aufgenommen werden darf. Schliesslich dient die Schule nicht nur zur Ausbildung des Geistes, sondern auch zur Pflege und Heranbildung des Körpers.

Indessen wollen wir hoffen, dass der Besuch des hochwürdigen Herrn Ober-Schulinspektors nicht ohne Erfolg sein wird, und wie wir erfahren sollte er in Aussicht gestellt haben, alles anzuwenden um diesen Übelständen abzuhelfen.

(Stickerei-Ausstellung und gratis Lehr-Cours.) Seit 16. d. M. weilt in unserem Städtchen eine zierliche Ausstellung von Stickereien mannigfachster Art.

Es ist dies die weltbekannte Nähmaschinen-Actien-Gesellschaft Singer & Comp. welche die Produkte ihrer unübertroffenen Nähmaschinen vortischt

Es ist wahrhaftig zum verwundern, welche Auswahl der mannigfaltigsten Handarbeiten in künstlicher Ausführung dem Besucher zur Besichtigung vorliegen.

Die verschiedensten Muster von Brocate ajour, durchgebrochenen Arbeiten, Spitzen-, Strickerei-, Monogram-Stickerei-, Applications-Arbeiten, glatte und erhabene Stickerei. — Ausserdem wird allen denjenigen Damen, welche diese Arbeiten erlernen wollen, unentgeltlicher Unterricht erteilt.

Die Besichtigung der Ausstellung können wir auf's beste empfehlen.

(Brand.) Am 15. d. M. um 2 Uhr Nachmittags brannte in der Ökonomie-Wirtschaft des *Sessler Benő* in Salgócska eine grosse Strohrüste bis zum Boden ab.

Es ist dies für eine grössere Ökonomie ein harter Schlag selbst auch dann, wenn der Werth des abgebrannten Strohes von der Versicherungs-Anstalt vollständig vergütet werden sollte, da heuer das Stroh in Folge der schlechten Ernte sehr rar ist; — am 16. d. M. brannte eine Scheuer ebenfalls des Herrn *Sessler*; und so beläuft sich der Schaden auf 6—8000 Kronen.

Da beide Fälle an zwei einander folgenden Tagen erfolgten und denselben Eigenthümer betreffen, erscheint die Annahme eines Zufalles als ausgeschlossen, und es muss viel mehr angenommen werden, dass hier irgend eine ruchlose Hand ihr böses Spiel treibe. — Mann hatte in Salgócska wiederholt Schritte gethan um, — mit Rücksicht auf den Umstand, dass in jener Umgebung öfter Diebstähle und Einbruchdiebstähle vorkommen, — Gendarmerie zu bekommen, doch bis jetzt ohne Erfolg. — Unserem Erachten nach, dürfte es sowol im Interesse der persönlichen Sicherheit, als auch der Sicherheit fremden Gutes von grösster Wichtigkeit sein, dass man die weitgehendsten Vorsichts-Massregeln zu treffen nicht verabsäume.

(Abschiedsfest.) Den 16. d. M. veranstaltete das hiesige Casino zu Ehren des Herrn *Ignác v. Pangly* anlässlich seiner Ernennung zum Bezirksrichter ein Abschiedsfest.

In diesem Abschiedsfeste erblicken wir nicht blos eine Formalität, und auch nicht nur eine pietätvolle Festlichkeit, sondern zugleich einen Act von principieller Bedeutung.

Hiraus ist ersichtlich, dass das innere Leben dieses Vereines von jener Wärme belebt wird, ohne welcher die gegenseitige Solidarität und ein einheitliches Zusammenwirken der Mitglieder nicht denkbar wäre.

Herr von *Pangly*, der längere Zeit unter uns weilte, war Gegenstand allgemeiner Hochachtung. Als Beamter war er seiner Gewissenhaftigkeit und Pünktlichkeit als auch andererseits seiner juristischen Tüchtigkeit halber hochgeschätzt. Jedermann hatte ihn lieb, niemand konnte ihm Feind sein.

Gegenüber den Angelegenheiten unseres Städtchens hegte er stets das grösste Interesse; dies beweist auch unser heutige Artickel „Csarnok,“ wo wir den Anfang jener Vorlesung beschreiben, die er am verflorenen Sylvester-Abende im hiesigen Casino hielt.

* * *

Es versammelten sich die Mitglieder in den Räumlichkeiten des hiesigen Casino. Der Saal füllte sich mit hiesigen und auswärtigen Gästen, deren jeder von dem Gefühle wärmster Liebe und Anhänglichkeit erfüllt war.

Den ersten Toast brachte Herr *Josef v. Polányi* aus, in der Folge dann Herr von *Sándor* Bezirksrichter das Glas erhob.

In ihrer Ansprache hatten Beide die Verdienste des Scheidenden hervorhebend, ihr Bedauern auch im Namen der Bewohner darüber ausgedrückt, dass unser beliebte Herr Bezirksrichter von uns scheidet.

Das Abschiedsfest endete erst mit der Morgendämmerung.

Auch wir rufen ihm den Abschiedsgruss zu, und es möge Herr von *Pangly* auch in der Ferne mit dem Gefühle angenehmer Erinnerung bei uns weilen, und auch wir wollen stets mit ihm verbleiben.

Verkehrte Welt Die ältesten Leute erinnern sich kaum an einen so launenhaften Winter, wie der diesjährige. Bald Regen, bald Sonnenschein, nur kein Eis und Schnee.

Mehrere hiesige Bürger versuchten eine Actiengesellschaft behufs Gründung einer Kunsteis-Fabrik ins Leben zu rufen, welches Bemühen leider an der Gleichgültigkeit der grössten Consumenten scheiterte. Dies Unternehmen wäre jedenfalls am Platze gewesen, indem wir von nun an allen Launen des Winters trotzen hätte können. Vielleicht kommen noch die Herren zur Einsicht, wenn auch voraussichtlich zu spät in dem wie uns berichtet wird, so viel Eisfabriken in Ungarn aufgestellt werden, dass die, die Eismaschinen liefernde Fabrik nicht mehr zeitgerecht die Aufstellung übernehmen wird können.

Die Nähmaschinen Fabrik

SINGER Co. ACTIENGESELLSCHAFT

veranstaltet am hiesigen Platze im Hotel z. „Goldenen Hirschen“ einen unentgeltlichen

Lehrcurs für Kunststickerei verbunden mit einer Stickerei-Ausstellung.

Wier laden das hochlöbliche Publikum höflichst ein die zur Förderung der Hausindustrie beitragende Ausstellung möglichst zahlreich zu besuchen.

Die Anmeldungen für den Lehrcurs werden im Ausstellungs-Local aufgenommen.

Achtungsvoll **Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges. Pressburg.**

Pálené.

V istom časi peklo veľmi prázné bolo.—

Čert si hlavu lámal jak bi mohol viac a viac ľudí do pekla dostať, aby pri konci sveta ani jedno miesto v pekle prázné nezostalo.— Po dlhom rozmišľaní prišiel na to presvedčenie, že šak človek nemá väčšieho neprátela, jak sam seba, teda toto je jeho dobrí priateľ,—vstúpil z pekla na zem.— Zachlopajúc jednomu človekovi na dvere žiadal bi ho núter pustili. —

Keď už dlh spolu sediac rozprávali sa, oslovil čert človeka a povedal mu: dám ti pol sveta, jakživ nebudeš mať zármutku a starosti na zemi každe tvoje nájtajnejšie žiadosti a tužbi sa ti hnet vyplná, budeš ctení a vážení od ľudí, keď mi na pomocní budeš, bi ľudie vám hrešili a vám hriechov spáchali. Já teba čul opustím a po troch dnoch pre odpoved si príndem, keď dotál nečo potrebuješ, povedz, já ti dám.—

Človek si žiadal trochu penazi, a trochu pekelného ohna. Hnet všetko ob-sáhol.—

Keď čert odešol človek sa chitil do práce. Ból veľmi učení a múdri, ale svoj-u vedomost a múdrost nikdi na dobre neužíval, a preto sa mu aj čertove ponuknutie lubilo. Tri dni ništ nejedol a nepil,— zámknul sa do svojej izbi, na pekelnem ohni varil smažil a piekol v hrncoch a randlicách, čítal bezbožne knihi, aby len čertovu vôlu dajako vyplniť ból v stave.

Na tretí den o pol noci čert sa dostavil, a pital sa človeka, — „nuž čo?—“ podarilo sa ti nečo dobrého pre mna

vikumštuvat?— „Sadni si čerte, a pozoruj na moje reči. Pozri na stole je jedna flaša, vtej je jedná tekutina.— Tejto tekutini sila je väčša, jak sila celého pekla, a všech čertov, táto tekutina vám ľudí dopraví za den do pekla, jak ste vi vedeli z viest duši od kedí peklo stojí. Ovonaj to.— Vóna tej tekutini má vonu ovocá, príjemnu jak keď bi vonu všeho ovocá vsebe mala. Okoštuj.— Chut tej tekutini páli sice lebo je na pekelném ohni varena. je ale dost príjemná aby sa človekovi zálúbila. čul ale merkuj!—

Tuto tekutinu som pre teba zhotovil za to, čo si mi slubil, že mne vždi napomocní budeš. Keď túto tekutinu rozdás medzi ludmi, tvójá práca ľudí z vädzat veľmi ľahká bude, lebo tejto tekutini vlastnost je, že keď si jej človek za pije, že ten rozum ľudski kterim Boh človeka obdaril, človek strati. Táro tekutina keď si jej človek zapije srdeca dobre vlastnosti vnom vikinoži, v človeku hnev, závist, nenávisť, surovost v zbudí, a človeku v šetki zle náklonosti rozmnoži. Táto tekutina človeka o svedomie privede.

Teda len pozoruj kteri človek, milí čert, sa pitiu tejto tekutini odevzda— kteru já preto že som hu na pekelnem ohni vípáčil **pálením** nazívam,— pospi-chaj knemu už je tvój, lebo možeš ro-bit sním čo chceš.

Rorkáz mu, bi zavraždil otca, mater, brata, sestru, manželku, dietki, prá-tela, a on to učini. Rozkáz mu, bi zapálil svoj rodni dom, a zapáli ho. Rozkáz mu bi hrešil všetko čo je svate, a hreš-ít bude. Rozkáz mu bi obkradol svojho kamaráda, a obkradne ho. Rozkáz mu, bi spáchal najvatše hriechi, bi **zaprel Boha**, bi **zapredal vlast**, a učini to. Jednim slovom čo zleho mu rozkážeš,

všetko vikoná, len dobre ništ.

Čert sa stratil, ale o chvílu prišoi zas a pravil človekovi. »Pozri len, tam som postavil jeden veľikí dom ze všet-kim je opatrení, tebe ho dám, tam mi ale mosíš varit z tejto tekutini cele more, já ju budem medzi ľudí rozdávät. Čo sa mojeho slubu tiká, ten ti vyplnim, ale aj duša tvoja bude semnu v pekle za vrch stola sedet, lebo ti si z tvójim vinalezkom previšil čertov a peklo.

Čert rozdelil nápoj tento pekelní medzi ľudí, a ľudie ho okusiác, sebe oblubili. A však od kedí pálene je, čert si viac hlavu neláme, nemá nist roboti, je zelkom dobrej vóli, lebo ľudie si pálenku popijaju, a on je isti, že bude mat vždi plne peklo, dokál sa člo-vek neprebudí z toho omámneho polo-ženia, — ktere ten pekelní nápoj — to pri pekelnem ohni varene pálene, — ktere človek na skázu človeka z vnuk-nuta čerta vinajšol — sposobuje.

Vlast.

Čo je vlast? — Každí snás navštevoval školu, každí snás ból viučovani klaske ku vlasti, každému do srdeca bola v siepaná láska vlastenectvu a predca sa vás pítám čo vlast? — Ked bich sa vás toto každi den sto a sto rázi pital, keď bi ste mne nato denne sto a sto rázi odpovedali, nikdi bi nebolo dost, lebo toto má bit prednami pos-vatene, toto má bit prednami jak ten žeravi stĺp, ktori izraelitov na pusti vodil. Čo je vlast? — Toto je matka zeme, ktoru retaz vrchov kárpátskych objima, cez ktoru Dunaj, Tisa, Sáva, Dráva pretaka. Toto je prenas-tá zem, ktoru naši prededovja pod vodcom Árpádom pred tisíc rokmi vidobili, je naša milá matka, která nás chová, je to nasa milá uherska krajina. V tejto sme z rodení, v tejto žijeme, v nej pochovani budeme. Vörösmarty nesmrteľnej památki básnik ve svojom »Szó-zat«-e praví: »Vlasti svej neohrožene vern, bud oh uher, koliska je ona a však bude a hrob tvój, okrem tejto zemi není miesta naš

Zrkadlo.

Veľki pohib je v obci. Ženi behaju sem aj tam, jedna z druhu veľké suškánie má, tri štiri sa zejdu, hlavi do hromádi zlozá a tak neunavne pojednávajú, jak keďbi aspom pol Európi bolo votázke. — Z prostred obce niektore ženi idú, nesúc vítažne oboch rukách nečo, pišno krácaju, ženi které ich vidá, im jejich slávu závidá. Nuš ale čo je? — Čo sa stalo? — Nuš milí bratku ništ. Hrnčár prisol do obce a ten ból v stave prevrátit ženám hlavi. Keď sa tak tam všetko hrne, podme aj mi, stanme si aj mi medzi ženički gazdine, a pozorujme jak to šikovno jednaju, jak to správne kupuju. Pozrime len hentu šikovnú susedku Paulinu, švárno viobliekaná, čistá, čo tá kupí?

Prístúpi medzi hrnce a vibierá, chlopká na ne, na každi sa pítá čo to koštuje?

Hrnčár praví »ale len si viberte, šak sa z jednáme.«

Navibierané má dost, čul ide teda jed-nanie. »Čo koštuje tento hrniec?« — »Štiri šestáki.« — »Čo sa im robí to je velice drahé.« — »Nedám ho lacnejšie.« — »Ved já nemám moc penazi.« — »To nerobí ništ, já predám aj za zbožie.« — »Nuž a jako je to teda?« — »Nuž kolkó rázi veide dohrnea — kteri ste si vibráli, tolko mi namerate, moja bude ráz a váš bude hrniec.« — »Nuš a tito rang-lice jako?« — »Do tich date kukurice kolkó sa mestí, vaša bude ranglica, moja bude ku-kurica.« Dlho stojí jednanie a hrnčár najvá-cej tolko spusti, že povie »šak te nemosi bit

celkom kopcem« — bár o kopci ani reči nebolo. Žena namera zboža, hrnce si zebere, teši sa že nemosela dat penaze zato.

Rátajme milí prátelu čo ti hrnce, rang-lice koštuvati, očo bi boli lacnejši bivali, keďbi ich bola gazdinka za hotové kupila Já ale rátat nebudem, lebo sa hanbim.

* * *

Mlatba je. — Otec, sin, paholek a di-evka a traja mlatci usilovne pracuju v stodole. Otec je prisazni, má aj ine povinnosti a starosti, trochu ho krichtárovi volaju mosi odist. Šak tam má sina, to je už narozume chlap-čisko, ten zamerkuje. Paholek ide k lichve, dievka ide gazdinej pomoct mutit. No šak len čul nikdo neprinde, povetrie je čistě.

Sin vítáhne ze slami mech, mlatci mu pomozu a nabere omláteneho zbožia a sple-vami, a fuk preč usiluje sa ho skovat.

Cudzi lud, mlatci sami, merkovníka ništ, aj oni si naberu čo možu a bežá svoju ko-rist ukrit

Paholek prínde dostodoli prekrmu, vidí stodolu práznú, no dávno čakal on na takú príležitost, kde bi si mohol nečo z vážit ľahko, lebo veru pár groši je aj v krčme dlžni, čo z platu není možno splatit, má tiež príruke mech, naplní a sková a strati sa.

Dievka beží mlatcov k nešporu volat, nenájde nikoho vestodole, čo len na jednu stušku do hlavi, nabere plnú zásteru a kde može ukliedi.

V porádku je v šetko. Všetci z čistim svedomim si sadnu k nešporu. Gazdina ide do stodoli merkuvat Ten gazda je taki zlí,

keď si na čipki a na faldi pítá, nešce jej dat, na trochu zbožia si aj ona vezne a odpreda, aby mala pár groši príruke.

Toto sa každodenne v jednej aneb de-sati stodolách vám rázi opakuje, kolkó rázi má kdo príležitost. Pri rajtaruváni tiež to šel-lijako ide

Gazda lamentuje. Bože moj! zedna na den horšie, kamdál mién sa rodi, aj sa to na koreni zdá, aj je toho nakriže dost, keď sa to omláti není toho ništ.

Večer keď sa zetmie, sin, paholek, di-evka, mlatci a gazdina oddaju svoju denu korist šenkárovi a sklepárovi, ten to kupi, ved je to ale plevách, čo može zato dat? šak on len škoduvat nemože.

Rátajme milí práтели. Čo bolo hodné to zbožie, které tito lotri od tafáрили. Já ale rátat nebudem, lebo sa hanbim.

* * *

S pinklom pod pazuchu, beža ženi, deti v jednom z mere. Čo nového. — Ništ. — Handrár vesele píská svoju notu, keď tedi vikrikne velice, »dajte handri za čerešne! —

Ženi, deti nesu čo doma našli špinave handri, plienki a onuce. Handrár bere doruk túto hnosobu prevažuje, šacuje v rukách, mágá čo je to hodné súdi.

Presvedčená vec je, že v takichto hand-rách sa nachádzá najvác kličkov k nemocám, teda stima rukáma s kterima ti handri má-gal a podla tich žadaníh čerešien hodil, stima rukámi ti namerá čerešien a Boch ví jakých nemoc sto, ti si hu ale kupila a do-neseš hu domov deturencom aj z čerešnámi.

vete preteba nech ta žehná, neb karhá ruka osúdu, tu žit, tu zomret mosiš. Časi burlyve za pričinkovali, že v našej milej vlasti uherskej rozdiľnosti jazikov povstali, a však bars aj v jaziku žije národ, predca, bár mi jazik uhersky ešte celkom ne vládne, predca milujeme našu vlast, našu milu krajinu uherskú tak jako aj ten vlastenec, ktorí len uherským jazikom hovoria. Kto sa dobre modlí, ten aj dobre žije, kto sa sce dobre modlí, mosí bit spokojní, spokojní ale je len ten, kdo svojim duševným a svetským povinnostám zádost učinil, prvá povinnost ale je každého vlastenca, bi po Bohu svoju vlast miloval. Vlast je naša matka, sme mi ale opravdiví uherskej vlasti sinová, keď jej reč nevieme? — Jaké je to dieta, keď reč svojej matki nerozumie? — Preukážme že mi nie len v srdci milujeme, našu matku, našu milu vlast uhersku, preukážme cudzozemsku, preukážme aj svetu aj zevnuterne že našu matku, našu milu vlast uhersku milujeme tým, že sa v našej milej sladko zvúčnej reči uherskej z dokonálime Boh, vlast a král nech je naše heslo, rozkvitne vlast, a mi šťastiví, blažení a spokojní v nej budeme.

Pomoz nám Bože ktomuto.

Chíri z tidna.

(Osvietení pán Walter Gyula) pap. prelát a kanonik, ostrihomskej diecesi hlavní školdozorca b. r. dna 18-ho februára naštilil Galgócskú r. k. školu, ktorú sice z detm-velmi preplnenú našol, predca nad učinkováním p. p. učitelov svoje uplné uznánie vijádiril. V sedmi klašách 763 dietki sa poznaniu Boha, láske, k vlasti a svetským vedám viučuju. Cirkevná vrchnost sa namaha všemožným spôsobom že bi sa tomuto nezákonnému položeniu dajako odpomohlo; bi sa klase rozmnožili žiakov počtu primerano. Boh nebeski nám pomahaj.

Rátajme tu škodu na ľudskom živote, apatéku, doktora. Pomisli si gazdina čo si spravila. Já rátat nebudem lebo sa hanbim

* * *

Ze všeh strán hrnú sa ľudie ke kostolu, tam stojí jeden voz pod plachtu, čo je vnom? — Zahorec prišol zovocim. — Každá žena má ošitku, každá žena má koš a dve tri deti sa drzá za suknu, pospichaju k vozu. Zahorec bez slova visipe zbožie do mecha, kolko bolo zbožia tolko namerá čiernich planich hrušiek alebo vrbovich jablček do ošitki alebo koša, keď sa dobre jednáš, aj ti dve tri príhodi.

Ti sice máš zahradu, pán učitel veľmi fajnové ovocie dorábá v školke, tvoje deti aj ščepit vedá už, aj plánki bi boli, ved to ale nemá kdo posadiť, kdo bude nato čekat, ved to neskoro rodi, a šak ľudie vždi dovezu ovocie, kupime si.

Rátajme si čo ten košík toho mizerného ovocia koštuje, za ktere sme mi nie penáze, ale zbožie dali, snad doma ukradli? — Já rátat nebudem, lebo sa hanbim.

* * *

Hla zrkadlo! — pozri sa doneho, či nevidíš vnom sám seba?

(Velkomožny p. Panghy Ignác) kráľovskí sudca vimenovaní súc za kráľovského okolného sudca do Szenice b. r. dna 16-ho februára Galgócske kasino na jeho čest veľkú slávnosť uridilo, kde sa od neho jeho prátelí a ctiteli rozlúčili. Ból to viteční muž prátel ľudu, ktorí hotoví ból vždi a každemu dobru radu a pomoc udelit, jeho čisto uhersko vlastenecké námahánie, jeho ľudnosť a bezstrannosť mnohým nadlho v pamati žit bude a jak ťažko sa sním tu rozlučáme, zaiste staku radostu ho najeho novem mieste pri vitaju.

(Nová zima.) 14-ho februára celi den ból pošmurní a vlhki, blata šade više sári. Večer začali drobné krupki padat, vnoči ale dobre zasnažilo že kdo sa ráno prebudil ten s počuduváním videl všetko biele. Bár aj snach ból makkí predca sa zezimilo a celi den osievalo snahom. Čo stoho bude? hadam bahno lebo stálej zimi bi už len nemalo bit, aj drevárne nám to ukazuju.

(Chiba) je na hodinách galgócskích, tím meščanom ktorí bivaju na lúke sedem jakživ neukazuju. Sedminu veter vzal.

(Drahi drotuár) si páni meščani ne vázá, lebo ho od tidna do tidna nezameťaju, čo chvila bude na nom také bahno jako na kráľovskej hradskej. Tragače, táčki, kári ti liež po drotuároch chodá, naši páni »rendőr«-i to nevidá.

(Jubilárni rok) päť aj dvaťat ročého pannovaná jeho sv. Leo XIII sa 20-ho v Galgóczu slavnosťne započal. Fárni kostol preplnení ból z veriacima, po chvalo speve a popožehnáni zavznela zvúčne himna pápežska z chórusa.

(Ohen) žuril tento tuden Šalgóčke a Nemes-Kürti. Zhorela jedna ladovna plna ladu, jedna stodola plná zasob pre liehvu Nesmierna je to škoda, lebo ladu není ponavác nemrzne, slami a kreme však za drahé penáze na našom okoli k dostánu není.

(Ohen) 20-ho ráno zničil Kovácskej uliči dom Goldmana. Hasiči ostro zastupili a prekazili šireníe sa zkázi.

(Lichvaci jarmek) v meste Galgóci bude b. m. dna 27-ho vidržávaní.

(Žartik) Učitel vikladá poslúchajucim dietkam bibliu. O babilonskej važi bola reč. — Po viložei pitá sa jedneho nemerkovneho žiaka, »povedz mi prečo nevistavili babilonsku važu?« — Žiak hned z odpovedu hotoví pravi: »keď nemali dost peněz.« — Druheho žiaka sa pitá učitel »jako sa dostal Jozef do Egypta?« načo ten smele odpovedal: »po železnici!«

(Gazdičkom našim vlačním.) Vzime venku voláčo robit bár jak šce človek predca ťažko ide, čul ale sa už k jari chili, možeme sa dlž venku z držuvat a také práce které sme skrz nečistotu nesceli vizbe robit, možeme venku previest. Také je kresánie a struhlikánie. Každí rolník mosí bit opatrení kosámi,

kosákom, rilom, motiku, kramplu, hrablámi, čakanom, klčovnicu, klepáčom, nabijákom a mnoho inimi náradmi, které lebo zdrova su alebo aspon drevenné rúčki maju. Cez práci plne leto tomu sa rúčka zlomila, tomu sa rozčiepila, tomu sa heble, tá rúčka nelíbi sa nám lebo je ťažká, tenká, tistá Toto všetko čul porádni rolník vipravuje a richtuje, lebo ostatní robotník, ktorí pred robotu len aspon klince alebo evik hľadá a naháná. Boh uchovaj od takého nadenníka. Z dobrím seršámom pracuvat radost, ze zlim muki.

(Gazdinkám našim milym.) Nie len okolo hidu obstaránie a kuchini, ale aj obstaranie zahradečki pridome je uloha gazdinki dobrej. Ve februári gazdinka pri pohodlném časi može pod zelené kopat zem, a mkyvu, patriziel, celer, baštrnák do prekopanich hrádek sít. Tito veľmi dlhí čas ku skletu potrebuju, lež teplé počasie prínde prám začnu hnat. Kdo má moc cibule, cesnaku a zeleného, čul ho može dobre predat. Čtránme semená iních zelenin a kvetin pred misámi a potuchnutím. Nepuščajme už vác hid do zahradi, lebo už čul na krikoch skoro pučiacich puká su, a tito hid veľmi v dačne dzobe.

(Do árendi veznem) jednu zahradu alebo dvór, ktorí je dobre ohradení, kde bi som mohól dochovávát hid a zezahranietvom sa zamestnávat. V apatéke sa možno ďalšie dozvedet.

ANKER

život poistujúca spoločnosť

Pod najpriaznivejšima podmienkami uzaviera assekurácie na život ľudsky. Na poistenie na život najlacnejšie ceny má.

Poistenie u spoločnosti „Anker“ jedine u Pána **Herz Gyula Galgócz** možno uzavret.

ifj. Balko József

hentes és mérszáros üzlete
Galgóczon,

Kovács-utca sarkán.

Ajánlja kitünöen **páczolt sonkáit, szalonna, zsír, füstölt hus.**

Naponta friss marhabús.

Ucastinarska společnost na sijáce nástroje Singer Co.

čul rozmnoit chcejúc domáce dorábanie v Galgóczu hlavnom hostinci u zlateho Jelena z vystavu spojenú višivánie viučujúcu bez platnú školu zariadila.

Ctene obecnstvo sa uctlive vizivá bi si tuto bez platnú vistavu obezret nestažovalo. Zápisi bezplatnej višivánie učiacej školi žádáme u nás oznámit.

z uctu

SINGER COMP. POZSONY, Lőrinczkapu-utca 10.